

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/1227-0/2016
Érkezett:	2016 JÚN 28. Kerényi
Példány:	1 Kezelőiroda:
Melléklet:	0

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, [REDACTED]

[REDACTED] mint a [REDACTED] „f.a.”

károsult ügyfele, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26.§ (2) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a „tőkepiac stabilitásának erősítése érdekében tett egyes kárrendezési intézkedésekről” szóló 2015. évi CCXIV. törvény 1. fejezetének (A törvény hatálya) 1.§-ának és 2. §-ának alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XV. Cikk (1) bekezdését.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. A megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezés(ek):

A Tőkepiac stabilitásának erősítése érdekében tett egyes kárrendezési intézkedésekről szóló 2015. évi CCXIV. törvény 1. fejezetének (A törvény hatálya) 1.§-a és 2.§-a:

„1. A törvény hatálya

1.§ (1) A törvény hatálya azokra az ügyletekre terjed ki, amelyeknél az ügyfél jognyilatkozata a kibocsátó - a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti - kapcsolt vállalkozásának minősülő, e törvény hatálybalépésének napján felszámolás alatt álló befektetési szolgáltató által értékesített kötvény (a továbbiakban: kötvény) vásárlására irányult, és amelynél az ügyfél az ellenérték-fizetési kötelezettségének eleget tett, és értékpapírszámláján kötvény került jóváírásra, függetlenül attól, hogy a kibocsátás vagy a jogügylet érvényesen létrejött-e, illetve teljesedésbe ment-e. A törvény hatálya azon befektetési szolgáltatóval szemben fennálló követelésekre terjed ki, amely befektetési szolgáltató felszámolását a bíróság e törvény hatálybalépését megelőző évben jogerősen elrendelte, és a felszámolási eljárás 2016. február 15-ig jogerősen nem zárult le.

(2) Az (1) bekezdésen túl e törvény hatálya kiterjed azokra az ügyletekre is, amelyeknél az ügyfél jognyilatkozata nem kötvény vásárlására irányult, de értékpapírszámláján kötvény került jóváírásra.

2.§ (1) Kárrendezésre jogosult - a 3.§ (3) bekezdésében foglalt kivétellel - az a magánszemély, jogi személy és más szervezet, aki vagy amely az 1.§ szerinti ügyletekből eredően a kibocsátóval vagy a befektetési szolgáltatóval szemben fennálló követeléssel (a továbbiakban: követelés) a befektetési szolgáltató felszámolása jogerős elrendelésének napján és a kárrendezési kérelem benyújtásának napján egyaránt rendelkezik.

- (2) Az (1) bekezdésen túl kárrendezésre jogosult az is,
- a) aki az 1.§ szerinti ügyletekből eredően a követelést általános jogutódként attól szerezte, aki a követeléssel a befektetési szolgáltató felszámolása jogerős elrendelésének napján rendelkezett,
- b) akinek kötvényét nem az (1) bekezdés szerinti befektetési szolgáltató tartja nyilván, azzal, hogy a felszámolás elrendelésének napjára vonatkozó, (1) bekezdés szerinti feltétel arra a befektetési szolgáltatóra vonatkozik, amely számára a kötvényt értékesítette."

2. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

Alaptörvény XV. cikk:

„(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

Az Alkotmánybíróság IV/1635/2015. számú Határozatával megsemmisítette a Quaestor károsultak kárrendezését biztosító követeléskezelő alap létrehozásáról szóló 2015. évi XXXIX. törvény 1.§-át annak alaptörvény-ellenessége miatt. Az Alkotmánybírósági Határozat 2.3. pontja tartalmazza, hogy „... [79]... a támadott jogszabály alkotmányosságát nem az Alaptörvény XV. cikk (2), hanem (1) bekezdése alapján kell megítélni, amely az általános jogegyenlőségi szabály alapján "a jogrend valamennyi szabálya tekintetében azért biztosítja az egyenlő kezelés követelményét, mert az egyenlőség végső alapja az egyenlő méltóság". {8/2015. (IV.17.) AB Határozat, Indokolás [41]}.”

A hivatkozott Alkotmánybírósági Határozat [80] bekezdésében foglaltakkal egyezően adom elő, hogy „... az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésének sérelme miatti **alaptörvény-ellenesség akkor állapítható meg, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából azonos - homogén - csoportba tartozó (egymással összehasonlítható helyzetben lévő) jogalanyok között tesz különbséget és a különbségtétel nem igazolható: az eltérő szabályozásnak nincs ésszerű, kellő súlyú alkotmányos indoka, vagyis önkényes.** {ld. különösen: 3009/2012. (VI.21.) AB határozat, Indokolás [54], 43/2012. (XII.20.) AB Határozat, Indokolás [41], 14/2014. (V.13.) AB Határozat, Indokolás [32]}.”

Indítványomban több alkalommal is hivatkozni kívánok korábbi Alkotmánybírósági döntésekre, határozatokra, amelynek felhasználhatóságát a 13/2013. (VI.17.) AB-határozat indokolására alapítom:

„[28] Magyarország Alaptörvényének negyedik módosítása (2013. március 25.) 19. cikk (2) bekezdése 2013. április 1-jei hatállyal megváltoztatta az Alaptörvény Záró és egyes rendelkezések 5. pontját, és annak szövegét a következőképpen állapította meg: „Az Alaptörvény hatálybalépése előtt meghozott alkotmánybírósági határozatok hatályukat veszítik. E rendelkezés nem érinti az ezen határozatok által kifejtett joghatásokat.”

[29] Az Alkotmánybíróság bár a döntéseiben felhasználta a korábbi határozataiban tett okfejtéseket és megállapításokat, a döntéseinek jogalapja mindig a hatályos alkotmány adott rendelkezése volt.

[30] Az Alaptörvény hatálybalépését követően az Alkotmánybíróság a korábbi alkotmányon alapuló határozatai tekintetében kimondta, hogy az újabb ügyekben felhasználhatja az

Alaptörvény hatálybalépése előtt hozott határozataiban szereplő érveket, ha „az Alaptörvény konkrét – az előző Alkotmányban foglaltakkal azonos vagy hasonló tartalmú – rendelkezései és értelmezési szabályai alapján ez lehetséges.” {22/2012. (V. 11.) AB határozat, Indokolás [40]}. A korábbi Alkotmányon alapuló határozatokban kifejtett elvi jellegű megállapítások felhasználása tehát megkívánta az előző Alkotmány és az Alaptörvény megfelelő szabályainak tartalmi összevetését és mérlegelését az Alaptörvény értelmezési szabályaira is tekintettel.

[31] Az Alaptörvény negyedik módosítása következtében – a Záró és vegyes rendelkezések 5. pontja alapján – azonban az Alkotmánybíróságnak ezen összevetés eredményeképpen az Alaptörvény hatálybalépése előtt meghozott határozataiban foglalt érvek felhasználását kellő részletességgel indokolni kell. A korábbi alkotmánybíróági döntésben megjelenő jogelvek figyelmen kívül hagyása ugyanakkor az előző Alkotmány és az Alaptörvény egyes rendelkezései tartalmi egyezősége esetén is lehetségessé vált, a szabályozás változása a felvetett alkotmányjogi probléma újraértékelését hordozhatja.

[32] A hazai és európai alkotmányjogi fejlődés eddig megtett útja, az alkotmányjog szabályszerűségei szükségképpen hatással vannak az Alaptörvény értelmezésére is. Az Alkotmánybíróság az újabb ügyekben vizsgálandó alkotmányjogi kérdések kapcsán felhasználhatja a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket és alkotmányossági összefüggéseket, ha az Alaptörvény adott szakaszának az Alkotmánnyal fennálló tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális egyezősége, az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevétele és a konkrét ügy alapján a megállapítások alkalmazhatóságának nincs akadálya, és szükségesnek mutatkozik azoknak a meghozandó döntése indokolásába történő beillesztése.

[33] Az Alkotmánybíróság – a fenti feltételek vizsgálata mellett – a hatályát veszített alkotmánybíróági határozat forrásként megjelölésével, a lényegi, az adott ügyben felmerülő alkotmányossági kérdés eldöntéséhez szükséges mértékű és terjedelmű tartalmi vagy szövegszerű megjelenítéssel hivatkozhatja vagy idézheti a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket. Az indokolásnak és alkotmányjogi forrásainak ugyanis a demokratikus jogállamban mindenki számára megismerhetőnek, ellenőrizhetőnek kell lennie, a jogbiztonság igénye az, hogy a döntési megfontolások átláthatóak, követhetőek legyenek. A nyilvános érvelés a döntés indoklásának létalapja.”

3. A közvetlen érintettség (Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26.§ (2) bekezdés a) pont) kifejtése:

A jelen alkotmányjogi panasz indítvány mellékleteként csatolt értékpapírszámla-szerződés, egyenlegközlő lap által igazoltan a Hungária Értékpapír Zrt. „f.a.” károsultja vagyok. A [REDACTED] „f.a.” felszámolása 2015. április 22. napján emelkedett jogerőre, a felszámolást a [REDACTED] i [REDACTED] i [REDACTED] b [REDACTED] t Kft. ([REDACTED] [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED] y [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]) végzi.

Hivatkozással a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény (a továbbiakban: Tpt.) rendelkezéseire, számomra a Befektető-Védelmi Alap (BEVA) biztosít 20 ezer Euró erejéig kártalanítást. A BEVA teljesítésére és helytállására csak azt követően kerülhet sor, ha a [REDACTED] Zrt. felszámolója írásban tájékoztatja a Befektető-Védelmi Alapot az egyes a pénzügyi eszközök és pénzeszközök hiányáról.

A felszámoló által 2015.03.20-án megküldött és jelen indítványomhoz csatolt egyenlegközlő lap, illetve a felszámoló honlapján ([REDACTED]) megjelentetett 2015. december 23-i, majd 2016. április 05-i, felülvizsgált vagyonfelmérés alapján megállapítható, hogy a tulajdonomat

képező pénzeszközökben jelentős hiány mutatkozik, és a BEVA kártalanításon felül követeléseim csak a felszámolásban hitelezői igényként érvényesíthetőek.

Közvetlen érintettségem vonatkozásában előadom, hogy a fentiekben hivatkozott, T. Alkotmánybíróság IV/1625/2015. számú Határozata is kimondja a III. [52] 2.2.5 pontjában: "*... egy adott, valamely előnyt juttató jogszabály személyi hatályával összefüggésben a hátrányos megkülönböztetés sérelmét az a homogén csoportba tartozó jogalany is állíthatja, akire az adott jogszabály hatálya csak közvetve terjed ki. Alaptörvény-ellenes diszkrimináció ugyanis azáltal is megvalósulhat, hogy a jogalkotó meghatározott személyeket - kifejezett rendelkezéssel vagy hallgatással - kizár egy adott jogszabály alkalmazásából.*" Ugyanitt a T. Alkotmánybíróság azt is kiemeli, hogy „... *Az Alaptörvény XV. cikkének vonatkozásában az indítványozók jogsérelmét éppen az eredményezheti, hogy a törvény által biztosított kedvezőbb feltételek és körülmények nem terjednek ki az azonos vagy hasonló helyzetűnek állított más személyekre. Ennek alapján a törvény hatályát meghatározó 1.§-a tekintetében az Alkotmánybíróság megállapította az indítványozóknak az Abtv. által megkövetelt személyes, közvetlen és aktuális érintettségét.*"

Álláspontom szerint jelen alkotmányjogi panasszal támadott jogszabály személyi hatálya vonatkozásában megállapítható, hogy személyes érintettségem fennáll, ugyanis a törvény hatálya alá tartozó károsultakkal azonos homogén csoportba tartozó károsult vagyok.

4. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

A támadott jogszabály törvényi indokolásával egyezően magam is a tisztelt Alkotmánybíróság IV/1635/2015. számú Határozatára szeretnék elsődlegesen hivatkozni, ugyanis álláspontom szerint a megalkotott jogszabály változatlanul nem felel meg az alkotmányos követelményeknek és nem felel meg a hivatkozott Alkotmánybírósági Határozatban foglaltaknak sem az alábbiak szerint:

Az Alkotmánybírósági Határozat Indokolásának 22. oldalán rögzíti, hogy „...[82] *A Tv. 11. § (1) bekezdése tehát kifejezetten a BEVA által kifizetendő kártalanítást meghaladó követelésekről rendelkezik, amely körben az 1. § által meghatározott jogosultak számára biztosítja a harmincmillió forint értékig terjedő kártalanítást. Vagyis a szabályozás abból indul ki (joggal), hogy az 1. § szerinti jogosultak mindegyikének követelése úgynevezett biztosított követelés, vagyis a Tv. által lehetővé tett kártalanítás egy részét a BEVA fedezi. A BEVA által – a Tpt. szabályai szerint – fedezett követelések pedig minden egyes károsult pénzügyi befektetőre kiterjednek (ld. Indokolás IV.2.1., Indokolás [70]–[75]). Mindebből következően a szabályozás konstrukcióját akként (is) lehet definiálni, hogy az a (potenciálisan) károsult pénzügyi befektetők köréből kiemeli a Tv. 1. §-a által meghatározott személyi kört, és számukra biztosítja a Tv. 11. § (1) bekezdése szerinti többletkártalanítást. [83] A Tv. által a jogosultak számára harmincmillió forint összegig biztosított a kártalanítás, szemben az egyéb károsult befektetők számára a BEVA által lehetővé tett húszezer eurós (hatmillió forint) összeghatárú kártalanítással. Ez nyilvánvalóan hátrányos az utóbbiakra nézve. Ez a megkülönböztetés azonban alaptörvény-ellenességet csak abban az esetben okoz, ha az eltérő szabályozás egymással összehasonlítható helyzetben lévő – homogén csoportba tartozó – jogalanyokat érint, és ha igen, akkor a különbségtételnek ésszerű indoka nincs, tehát az önkényes. [84] Az első kérdés tehát az, hogy a Tv. 1. §-a által meghatározott személyi kör (Quaestor károsultak) és a BEVA által kártalanítandó más károsult pénzügyi befektetők (köztük az indítványozók) egymással összehasonlítható helyzetben vannak-e?*

[85] *A vizsgált törvény esetében a legjelentősebb csoportképző ismérv az, hogy a károsultak kárát a velük üzleti kapcsolatban álló pénzügyi befektetési szolgáltató magatartása – illetve*

fizetése képtelensége és felszámolása – eredményezte, és azt részben a BEVA fedezi. Az érintett befektetési vállalkozások mindegyike esetében ún. értékpapírhiány mutatkozik (véltetően fiktív ügyletkötések, illetve egyéb szabálytalanságok történtek), ebben a vonatkozásban a károsult befektetők összehasonlítható helyzetben vannak, homogén csoportnak minősülnek. A Tv. hatálya azonban csak a Quaestor vállalatcsoporttal kapcsolatban álló károsultakra terjed ki. [86] A kérdés ezek után az, hogy a különbségtételnek van-e ésszerű indoka, vagyis hivatkozik-e a jogalkotó olyan szempontokra, amelyek kizárják a megkülönböztetés önkényes voltát. ... [90] A törvényjavaslat indokolása azonban csupán a fiktív értékpapírok forgalmazására, illetve a károsultak nagy számára utal, e szempontok azonban korántsem csak a Quaestor károsultakra vonatkozathatók, így azok önmagukban a különbségtétel kellő súlyú indokainak nem tekinthetők. Az Alkotmánybíróság korábbi határozataiban többször, és hangsúlyosan kimondta azt, hogy a megkülönböztetés alkotmányosságának alátámasztására az Alkotmánybíróság nem fogadhat el a preferált csoportokra vonatkozó olyan érveket, amelyek nem kizárólag erre a csoportra érvényesek [16/1991. (IV. 20.) AB határozat, ABH 1991, 58, 62.; 11/2003. (IV. 9.) AB határozat, ABH 2003, 153, 167.]. Továbbá a károsult befektetők szempontjából nincs relevanciája annak, hogy a kötvények kibocsátására és forgalomba hozatalára kizárólag egyetlen, a Tv.-ben nevesített cégcsoport javára, annak a veszteségeinek a finanszírozására került sor. Egyéb érveket pedig az indokolás nem tartalmaz.

[91] Ezért az indoklás érveit a különbségtétel tárgyilagos mérlegelés szerinti ésszerű okaként az Alkotmánybíróság nem tudta elfogadni.”

Ez a rendelkezés tehát egyértelműen rögzíti, hogy én, mint indítványozó (Hungária-károsult) és a kötvénykibocsátás útján kárt szenvedett károsultak egyaránt egymással összehasonlítható helyzetben lévő, ugyanazon homogén csoportba tartozunk, hiszen követelésem úgynevezett biztosított követelés, és különbségtételre csak akkor van lehetőség, ha annak van ésszerű indoka és a különbségtétel nem önkényes. Az Alkotmánybírósági határozat megállapította azt is, hogy az azonos homogén csoportba tartozó károsultak közötti különbségtételnek nem volt ésszerű indoka, ugyanis a jogszabály indokolásában felhozott szempontok nemcsak a károsultakra vonatkoztak, nemcsak ezen preferált csoportra voltak érvényesek.

A jogalkotó nem tett mást, mint az egy homogén csoportba tartozó és egymással összehasonlítható helyzetben lévő károsultak közül kiemelte önkényesen a kötvényt vásárló károsultakat, ismételten kihagyva a kötvényvásárlással nem érintett, de azonos homogén csoportba tartozó károsultakat, így engem is.

Álláspontom szerint azonban egy homogén csoport nem attól válik homogén csoporttá, hogy a jogalkotó egy preferált, kiemelt csoportot homogén csoportnak nevez, (mint ahogy ezt a támadott jogszabályban a jogalkotó tette), hanem attól, hogy megfelel az alkotmányos kritériumoknak, azaz olyan jogalanyokat csoportosít, amelyek egymással összehasonlítható helyzetben vannak.

Egyértelműen megállapítható ugyanakkor, hogy engem, mint károsultat továbbra sem kezel a jogalkotó azonos módon az összehasonlítható helyzetben lévő károsultakkal, és ennek következtében a jogszabály nem elégíti ki a hátrányos megkülönböztetés tilalmának alkotmányos követelményét.

A homogén csoport ismérveinek meghatározását, illetve a különbségtétel kellő súlyú, ésszerű indokát – a Quaestor-törvényhez hasonlóan – a jogalkotó a törvényjavaslat általános és részletes indoklásában fekteti le. Álláspontom szerint azonban a jogalkotó nem adott kellő súlyú, ésszerű indokot a különbségtételre, hiszen „a tőkepiac stabilitásának erősítése érdekében tett egyes kárrendezési intézkedésekről szóló, 2015. évi CCXIV. törvény alapját képező, 2015.12.09-én T/8157. számon benyújtott törvényjavaslat általános és részletes indoklásában az előterjesztő a következőkre hivatkozik:

1. „...Jelen törvényjavaslatnak nem célja, hogy ezen pénzügyi szereplők vonatkozásában plusz garanciákat alakítson ki, az aktuális feladat **a tőkepiaci szektorba fektetett bizalom helyreállítása**, amely úgy érhető el, ha a jogalkotó biztosítja azt, hogy **a károsultak egyszerűbb igényérvényesítési lehetőséggel, gyorsan és kiszámítható módon jussanak hozzá ahhoz a pénzösszeghez, amely kárukat enyhíteni tudja...**[...]... A kárrendezésre azért kerülhet sor, mert a kárrendezésre a jelen törvényjavaslat szerinti szabályozás folytán jogosult befektetőket védő jogi szabályozás és pénzügyi intézményrendszert érintő módosítás a pénzügyi tárgyú jogszabályok közelmúltbeli megalkotásával és 2016. január 1-jét követő bevezetésével válik csak teljessé...[...]... Jelen törvényjavaslat homogén csoportként azon károsultakra vonatkozóan biztosítja a kárrendezés lehetőségét, akik olyan befektetési vállalkozásokkal álltak kapcsolatban, akik a **bróker jelleget**, a szabályozott piaci szereplői státuszt kihasználva, a cégcsoport tagja által kibocsátott, tehát mintegy „saját” kötvénnyel okoztak kárt a befektetőknek, csorbítva ezzel a pénzügyi szektorral szemben fennálló közbizalmat. ... [...]...A törvényjavaslat célja az, hogy **a bizalom helyreállítása** érdekében az eredeti károsultak kárrendezése történjen meg. Ezért a törvényjavaslat arra tesz javaslatot, hogy azok legyenek jogosultak a kárrendezésre, akik mind a befektetési szolgáltató felszámolásának elrendelésekor, mind pedig a kárrendezés iránti kérelem benyújtásakor rendelkeznek az adott követeléssel....[...]... Az 1. §-ban meghatározott **ügyletek számasságára, a befektetői kört érintő kár mértékére** figyelemmel a befektetők jogsértő tevékenysége következtében a 2015. évben a tőkepiacot, annak működését érintően **előállt közbizalomvesztés helyreállítása** érdekében a törvényjavaslat azon befektetési szolgáltatók tevékenysége által érintett befektetők kárát kívánja **ex gratia jelleget juttatásként rendezni, mely befektetési szolgáltatók felszámolását a bíróság a törvény hatálybalépését megelőző évben rendelte el.**

Álláspontom szerint a támadott jogszabály a fenti indoklásban lefektetett célját (a tőkepiaci szektorba fektetett bizalom helyreállítását) éppen azért nem érheti el, mert Alaptörvénybe ütközően, önkényesen kizárja a kárrendezésből az egymással összehasonlítható helyzetben lévő károsultakat. Az előterjesztő hivatkozik a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény 217. § (2)-re, amely – a 2015. évi LXXXV. törvény 18. § (1)-re való utalással – kimondja, hogy a BEVA legfeljebb százezer eurót fizet kártalanításként. Álláspontom szerint a támadott jogszabály indoklása alapján is a befektetőket védő jogi szabályozás csak akkor válhat teljessé 2016. január 1-jét követően, ha az valamennyi (!), egymással összehasonlítható helyzetben lévő károsult kárrendezését biztosítja.

Fenti indokok kétséget kizáróan fennállnak az én vonatkozásomban is, hisz a befektetési szolgáltató magatartása okozta a káromat, mégpedig az által, hogy értékpapír hiány, illetve pénzhiány mutatkozott részben fiktív ügyletkötések, részben egyéb szabálytalanságok miatt.

Az az indokolás, hogy „a befektetési szolgáltatók által okozott kár ott a legjelentősebb, ahol a befektetési szolgáltatók kapcsolt vállalkozása által kibocsátott kötvény értékesítésére került sor, hisz a kötvénykibocsátás elsősorban a cégcsoport finanszírozását szolgálta” valótlan, és súlytalan. A kár jelentőségében véleményem szerint nem lehet különbséget tenni egy kötvény által megkárosított károsult és egy nem kötvény által megkárosított károsult között, mivel ugyanúgy a pénzügyi befektetési szolgáltatókban bízva szenvedték el a károkat.

Hasonlóképpen a károsultak közötti különbségtétel szempontjából annak sincs relevanciája, hogy az adott cégcsoport mire használta fel az eltulajdonított pénzeszközöket és pénzügyi eszközöket, a lényeg valamennyi károsult esetében az, hogy egy felügyeleti engedéllyel rendelkező pénzügyi befektetési szolgáltató visszaélt az engedélyében foglaltakkal és ezzel megkárosított ügyfeleket.

Álláspontom szerint amikor a jogalkotó az általános indokolásban arra hivatkozik, hogy azért emeli ki az általa meghatározott károsulti csoportot, mert ők olyan befektetési vállalkozásokkal álltak kapcsolatban, akik a bróker jelleget, a szabályozott piaci szereplői státuszt kihasználva a cégcsoport tagja által kibocsátott, tehát mintegy saját kötvénnyel okoztak kárt a befektetőknek, csorbítva ezzel a pénzügyi szektorral szemben fennálló közbizalmat, megint csak súlytalan és önkényes, hiszen az én esetemben is **a befektetési szolgáltató a bróker jelleget, és a szabályozott piaci szereplői státuszt kihasználva okozott kárt.**

5. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

Mivel közvetlen alkotmányjogi panaszt terjeszték elő, a jogszabállyal szemben nincs jogorvoslati lehetőség. (Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLL törvény 26. § (2) bekezdés b) pont).

6. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

A közvetlen alkotmányjogi panaszról fakadóan semmilyen jogorvoslati eljárás nincs folyamatban ebben az ügyben. (Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLL törvény 26. § (2) bekezdés b) pont).

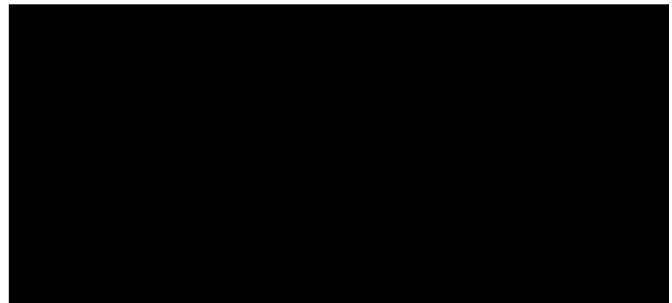
Alulírott az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel az alábbi

jognyilatkozatot

teszem:

Kijelentem, hogy az előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványomban szereplő személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Budapest, 2016. június 23.

MELLÉKLETEK:

- Érintettséget alátámasztó dokumentumok: a [redacted] vel aláírt:
 - Értékpapírszámla-szerződés,
 - Ügyfélszámla-szerződés
 - Értékpapírszámla egyenleg